

Tưởng tượng và kể lại cuộc trò chuyện giữa ong và bướm - Văn hay lớp 6

Author : Hồng Thắm

Tưởng tượng và kể lại cuộc trò chuyện giữa ong và bướm - Bài làm 1

Trong khu rừng có một chú Bướm vàng với những chấm đen trên cánh đang xập xòe nhón nhờ dạo chơi. Bướm bay qua những cành cây với một vài bông hoa đang nở rộ đón chào.

Bỗng Bướm phát hiện một chú Ong mật đang mải mê hút mật trên một bông hoa mà Bướm vừa đến. Bướm bay tới, buông lời tỏ vẻ:

- Chào Ong mật, đến hôm nay tôi mới gặp lại bạn. Ô, lúc nào bạn cũng cần cù hút mật. Tại sao bạn không đi du ngoạn, vui chơi như tôi? Trời cho ta đôi cánh để bay lượn tung tăng kia mà! Chúng ta thật diễm phúc, suốt đời chỉ biết du ngoạn mà thôi, phải không Ong?

- Ô, bạn nói sao? Suốt đời bạn chỉ biết du ngoạn thôi à? Không thể đơn giản như thế đâu, sẽ đến một lúc nào đó bạn nên làm việc như tôi đây này, Bướm ạ!

Bướm vẫn cất giọng tỏ vẻ:

- Trời cho ta đôi cánh, còn con người ở đời lại được đôi chân. Cánh chẳng để bay nhón nhờ, chân chẳng để rong chơi thì để làm gì? Bạn chẳng biết gì cả, suốt ngày lo làm lụng, thật là mệt nhọc. Còn tôi chỉ biết bay khắp nơi, bay dập dìu qua những rừng cây trái ngọt, những vườn hoa màu sắc rực rỡ suốt cả bốn mùa. Xuân đến, loài bướm chúng tôi được khoác lên mình những bộ trang phục mới để dạo chơi, thật là hạnh phúc!

Ong vốn ít nói nhưng nghe cái giọng ấy của Bướm bèn cất tiếng:

- Bướm có biết con người nói gì về chúng ta không? Bướm suốt ngày chỉ biết rong chơi, còn loài Ong chúng tôi bay đây đó để tìm mật giúp con người chữa bệnh và đem lại cho cuộc sống con người nhiều điều tốt đẹp.

Bướm nghe thế vội tranh cãi:

- Ô, cuộc sống của bạn lúc nào cũng bận bịu, vất vả như vậy, ai mà chịu được. Các nhà khoa học đã bảo rằng xã hội loài ong là một xã hội nghiêm ngặt, đi làm về phải có phần hoa, có sản phẩm thì mới được vào cửa, mà khi vào không được lộn cửa lộn nhà. Còn nếu không có sản phẩm thì đừng hòng vào cửa. Ôi! Cuộc sống của bạn sao lại gò bó như thế! Còn cuộc sống của tôi thì khác hẳn, suốt ngày tôi chỉ biết dạo chơi, chỉ biết đi khắp nơi để tìm nhiều điều mới mẻ, tốt đẹp. Tôi không phải làm nhiều chi cho cục cái thân!

Tài liệu truyện <https://tuyentapvan.com> Với/Bướm và Ong vẫn không ngừng làm việc. Ong vẫn mải mê hút mật. Nghe Bướm nói, Ong rất bực mình nhưng cố lặng thinh bởi Ong còn rất nhiều việc phải làm.

Trong khu rừng bao la này có biết bao bông hoa chứa đầy ắp mật vàng óng đang chờ đón Ong. Vì vậy, Ong không thể bỏ lỡ công việc để tranh cãi với gã bướm lười biếng này. Ong phải đi làm đây. Ong sẽ chắt chiu cho con người những giọt mật ngọt ngào tươi mát và làm cho cuộc sống ngày càng tốt đẹp hơn.

Tưởng tượng và kể lại cuộc trò chuyện giữa ong và bướm - Bài làm 2

Một chú bướm màu sắc sỡ xập xòe bay lượn nhõn nhõn trong một vườn hoa. Bướm bỗng phát hiện một chú ong mật đang cần cù hút nhụy trên một bông hoa. Bướm sà xuống, buông lời thăm hỏi:

- Chào ong mật, tội vạ gì mà đầu tắt mặt tối suốt ngày thế cho khổ thân? Trời đất phú cho chúng ta đôi cánh là để du ngoạn. Đời là một cuộc du lịch dài phải không ong?

- Sao, đời chỉ là một cuộc du lịch ư? Không thể thế được bướm ạ.

Bướm vẫn lải nhải:

- Con người có đôi chân, chúng ta có đôi cánh, chân chẳng để rong chơi, cánh chẳng để bay nhõn nhõn thì còn để làm gì? Sống là để tìm hạnh phúc. Hạnh phúc biết bao nếu suốt đời được la cà trong những công viên, dạo diu sớm chiều trong những bộ quần áo đẹp. Mùa xuân ư? Mùa của hội hè du lịch. Từ chót vót những đỉnh núi cao, rừng rậm ngàn vạn bướm trắng bay đi thấy hội mùa xuân, mơ những vù hội bất tận trong không trung. Mùa hè ư? Chúng tớ lại kéo nhau về múa lượn trên những núi rừng quê hương trong những bộ trang phục rực rỡ như muôn màu hoa. Đời là vui chơi, hội hè, nhảy múa!

Ong vốn ít nói, lặng lẽ suy tư nhưng không chịu nổi cái triết lí lỗi thời của bướm bèn lên tiếng:

- Bướm có biết một nhà văn đã nói gì về chúng ta không? Ong bảo: “Nhện nằm ỳ một chỗ, bướm lảng quăng suốt ngày, cho nên trong lịch sử không hề có mật nhện cũng chẳng có mật bướm, chỉ có mật ong mà thôi”. Tớ cũng bay nhưng để đem lại cho đời một cái gì đó có ích, những dòng mật ngọt chữa bệnh, nuôi người.

- Nhưng cuộc sống có ích của các cậu xem chừng gò bó, vất vả lắm, ai mà chịu được. Người ta bảo xã hội loài ong chúa là nghiêm ngặt, đi về không được quên cửa, nhầm nhà- chân không có phấn hoa thì đừng hòng vào tổ, mấy ong trực ca nó đuổi thẳng cánh, ôi còn gì là tự do! Người ta còn tính toán rằng, muốn có một kí mật hoa, giả sử chỉ có một mình cậu thì cậu sẽ phải bay đi bay về tới bốn mươi lăm vạn dặm, áng chừng mười lần vòng quanh trái đất. Thú thật tớ chỉ nghe cũng đã thót tim rồi!

Ong không có nhiều thời gian để tiếp chuyện gã bướm lêu lổng vô tích sự. Rặng cây đang dâng hoa. Con người đang chờ mật. Ong hối hả bay đi theo cách sống của mình:

Tài liệu **Ta thà làm loài ong vất vả vì sinh ích chứ nhất quyết không thể là loài bướm ích kỉ, lười biếng, du đãng, chỉ biết lượn vành mà chơi.**